

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: T. Avasiloaie)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

D E C I Z I E

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de Marina Șapocenco, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, și de Andrei Șapocenco, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Șapocenco împotriva lui Andrei Șapocenco cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copilul comun,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2018, Marina Șapocenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Șapocenco cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilului comun.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 septembrie 2011 s-a căsătorit cu Andrei Șapocenco, căsătoria fiind trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. 12 de către Primăria Bîrnova, raionul Ocnița.

A menționat că în căsătorie s-au născut doi copii: XXXXX.

Totodată, reclamanta a relatat că se află în concediu de îngrijire a copilului Ștefan Șapocenco.

A susține că în ultimii ani de căsătorie în viața de familie s-a creat o atmosferă insuportabilă, au apărut neînțelegeri, deseori degenerând în agresiune verbală și fizică. Incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire au condus-o la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

De asemenea, reclamanta a menționat că a aflat despre faptul infidelității conjugale a soțului, care o înșală de mai mulți ani.

A menționat că încă de la începutul vieții de familie, pârâtul a manifestat o atitudine neglijentă față de principiile și valorile unei familii tradiționale, iar

neînțelegerile apărute în cuplu, manifestate prin existența intereselor contradictorii, ce au degenerat în agresiuni verbale și infidelitatea soțului, constituie motive temeinice de desfacere a căsătoriei, a cărei continuare nu mai este posibilă din punctul său de vedere.

De altfel, a susținut că familia s-a destrămat definitiv și este categoric împotriva continuării relațiilor familiare cu pârâtul, însă acesta nu este de acord cu desfacerea căsătoriei și refuză să meargă la IP „Agenția Servicii Publice” să depună cerere de desfacere a căsătoriei.

Reclamanta a indicat că în contextul în care nu au ajuns la un consens cu privire la determinarea locului de trai al copiilor, consideră necesar ca stabilirea domiciliului copiilor minori să fie cu mama, din motivul că copii sunt la o vârstă fragedă și de când s-au născut au locuit cu mama lor.

A mai menționat că pârâtul a manifestat atitudine rezervată și indolentă față de creșterea, educarea și supravegherea copiilor, sarcina aceasta revenind în mare parte doar ei. Respectiv, copiii sunt foarte atașați de reclamantă și consideră că este în interesul acestora de a locui în continuare împreună cu ea.

Mai mult, întrucât nu a fost încheiat un contract privind plata pensiei de întreținere a copiilor și reieșind din faptul că pârâtul are un salariu și venituri lunare neregulate, primește un salariu oficial și altul neoficial consideră că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi stabilit în sumă bănească fixă, și anume în mărime de 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil.

A comunicat că deși este destinată a satisface în primul rând nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a copilului este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celui îndreptățit resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiți corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale (lunare). În asemenea condiții, reclamanta a considerat că suma de 1 500 de lei achitată lunar pentru fiecare copil este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a acestora.

Totodată, reieșind din faptul că se află în concediu de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, nu lucrează și nu are un venit propriu, consideră necesar a solicita și încasarea pensiei de întreținere în beneficiul ei, având în vedere faptul că pârâtul este angajat legal la muncă, are salariu lunar și are posibilitatea de a o plăti.

La acest aspect, reclamanta a învederat că conform informației Biroului Național de Statistică, mărimea minimului de existență în semestrul I al anului 2018, pentru o femeie în vârstă aptă de muncă, este în sumă totală de 1837,6 de lei.

Marina Șapocenco a solicitat desfacerea căsătoriei; stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, Marina Șapocenco; încasarea de la Andrei Șapocenco a pensiei de întreținere pentru copii minori în sumă bănească fixă, în mărime de 1 500 de lei/ lunar din salariul și/ sau din alte venituri pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; încasarea de la Andrei Șapocenco a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun în sumă bănească fixă, în mărime de 1837,6 de lei/ lunar din salariul și/ sau din alte venituri, până la atingerea de către copilul minor Ștefan Șapocenco a vârstei de 3 ani, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani s-a admis acțiunea Marinei Șapocenco. S-a desfășurat căsătoria încheiată între Andrei

Șapocenco și Marina Șapocenco, înregistrată de Primăria Bîrnova r-nul Ocnîța la 16 septembrie 2011, actul de căsătorie nr. 12. S-a stabilit domiciliul copiilor minori: XXXXX, cu mama, Marina Șapocenco. S-a încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco pensia de întreținere a copiilor minori XXXXX în mărime de 1 500 de lei/ lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 21 septembrie 2018 până la atingerea majoratului de către copii. S-a încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco pensia de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun în mărime de 1 837,6 de lei/ lunar, până la atingerea de către copilul minor Ștefan Șapocenco a vârstei de 3 ani. S-a încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco cheltuielile de judecată în mărime de 140 de lei, ce constituie taxa de stat achitată de la depunerea cererii de chemare în judecată. S-a încasat de la Andrei Șapocenco taxa de stat pentru înregistrarea actului de divorț în cuantum de 100%, ceea ce constituie suma de 200 de lei, scutind-o pe Marina Șapocenco de la plata acesteia. S-a încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1741,53 de lei.

La 04 aprilie 2019, Andrei Șapocenco a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori și pensiei de întreținere a soțului care are grijă de copilul minor cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în această parte.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Andrei Șapocenco. S-a casat parțial hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în partea încasării pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilului comun, și în această parte s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins pretenția Marinei Șapocenco cu privire la încasarea pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 75, 76, 83, 84 Codul familiei, instanța de apel a considerat parțial întemeiat apelul declarat de Andrei Șapocenco și a concluzionat în sensul casării în parte a hotărârii primei instanțe.

Colegiul a relevat că părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență, mai ales că pe lângă necesitățile alimentare, copiii necesită și alte cheltuieli, inclusiv cheltuieli pentru investigații medicale și tratament (f.d. 36-40, 99-110).

Astfel, instanța de apel a considerat că suma de 1 500 de lei/ lunar pentru fiecare copil este rezonabilă, mai ales că necesitățile specifice copiilor comuni ale părților reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere.

Din aceste motive, Colegiul a apreciat ca neîntemeiate argumentele apelantului cu privire la cuantumul veniturilor sale, deoarece resursele financiare insuficiente ale părintelui nu justifică acordarea întreținerii într-un cuantum diminuat. Or, părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităților copilului, obligație ce îl impune să desfășoare activitate de muncă, cât și să opteze pentru locuri de muncă cu condiții salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure copiilor un nivel de trai adecvat și suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

În ce privește pensia de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun, Colegiul a reținut că conform art. 83 lit. a) din Codul familiei, dreptul de a pretinde

întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are fostul soț, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia.

În speță, Colegiul a relevat că veniturile lunare ale apelantului constituie suma de 3 960 de lei (3600 de lei salariu + 10% pentru vechimea în muncă). Deci, este incontestabil că apelantul nu are posibilitate să achite pensie pentru întreținerea fostei soții, în condițiile în care urmează să acorde întreținere copiilor săi minori în cuantum total de 3 000 de lei lunar.

Din aceste motive, Colegiul a considerat necesar a casa hotărârea primei instanțe în această parte, în cazul în care instanța nu a oferit apreciere juridică corespunzătoare probelor din dosar ce confirmă veniturile apelantului-pârât, concluziile instanței fiind în contradicție cu actele cauzei.

La 26 februarie 2020, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, Marina Șapocenco, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator, precum și a aplicat eronat legea, iar ca consecință a emis o decizie neîntemeiată.

La 15 aprilie 2020, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, Andrei Șapocenco, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei soluții de respingere a pretențiilor de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori și pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copilul minor comun.

În motivarea recursului a indicat că este angajat în câmpul muncii cu un salariu lunar de 3 600 de lei și nu are alte venituri, ceea ce îi îngreunează situația financiară, astfel, fiind în imposibilitate de a achita câte 3 000 de lei lunar pensie de întreținere a copiilor minori.

Mai mult a relatat că conform normelor materiale obligația de întreținere a copiilor minori este pusă pe seama ambilor părinți, dar în situația de față, reținând datele statistice prezentate de Biroul Național de Statistică, se atestă că doar tatăl participă financiar la întreținerea copiilor minori.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 decembrie 2019, copia deciziei motivate fiind expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire din 13 februarie 2020 (f.d. 177), or la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul, declarat la 26 februarie 2020 și 15 aprilie 2020, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 martie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-733/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Andrei Șapocenco, copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data

recepționării (f.d. 187) și la 18 mai 2020 a expediat copia recursului în adresa intimă Marina Șapocenco (f.d. 206).

Prin încheierea din 27 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție recursurile declarate de Marina Șapocenco, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, și de Andrei Șapocenco, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră, a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursurilor.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursurile s-au examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenții au avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Verificând decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune respingerea recursului declarat de Andrei Șapocenco și admiterea recursului declarat de Marina Șapocenco cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenților, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, par. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, par. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenții nu au prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În debut, Colegiul atestă că înaintând acțiune în instanță împotriva lui Andrei Șapocenco, Marina Șapocenco a solicitat desfacerea căsătoriei; stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, Marina Șapocenco; încasarea de la Andrei Șapocenco a pensiei de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă, în mărime de 1 500 de lei/ lunar din salariul și/ sau din alte venituri pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; încasarea de la Andrei Șapocenco a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun

în sumă bănească fixă, în mărime de 1837,6 de lei/ lunar din salariul și/ sau din alte venituri, până la atingerea de către copilul minor Ștefan Șapocenco a vârstei de 3 ani, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată; compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze prima instanță prin hotărârea din 12 martie 2019 prima instanță a admis acțiunea Marinei Șapocenco. A desfăcut căsătoria încheiată între Andrei Șapocenco și Marina Șapocenco, înregistrată de Primăria Bîrnova r-nul Ocnița la 16 septembrie 2011, actul de căsătorie nr. 12. A stabilit domiciliul copiilor minori: XXXXX, cu mama, Marina Șapocenco. A încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco pensia de întreținere a copiilor minori XXXXX în mărime de 1 500 de lei/ lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 21 septembrie 2018 până la atingerea majoratului de către copii. A încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco pensia de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun în mărime de 1 837,6 de lei/ lunar, până la atingerea de către copilul minor Ștefan Șapocenco a vârstei de 3 ani. A încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul Marinei Șapocenco cheltuielile de judecată în mărime de 140 de lei, ce constituie taxa de stat achitată de la depunerea cererii de chemare în judecată. A încasat de la Andrei Șapocenco taxa de stat pentru înregistrarea actului de divorț în cuantum de 100%, ceea ce constituie suma de 200 de lei, scutind-o pe Marina Șapocenco de la plata acesteia. A încasat de la Andrei Șapocenco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1741,53 de lei.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 10 decembrie 2019 a admis apelul declarat de Andrei Șapocenco. A casat parțial hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în partea încasării pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilului comun, și în această parte a emis o hotărâre nouă, prin care a respins pretenția Marinei Șapocenco cu privire la încasarea pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a admis o examinare superficială și arbitrară a litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, Colegiul reține că la data 16 septembrie 2011 a fost înregistrată căsătoria între Andrei Șapocenco și Marina Șapocenco. În familia creată s-au născut copiii minori XXXXX.

Urmare a faptului că relațiile de familie sunt grav și iremediabil vătămate prin neînțelegeri, absența ajutorului reciproc, ceartă și lipsă de stimă, părțile locuiesc separat, ambii soți nu doresc păstrarea familiei, instanța de judecată a considerat necesar a desface căsătoria dintre aceștia, precum și stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama, hotărârea nefiind contestată în această parte.

Cu referire la pretenția de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori, Colegiul învederează că conform art. 74 alin. (1) Codul familiei părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Conform art. 76 al.(1) Codul familiei în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

Art. 76, alin. (2) Codul familiei, stabilește că cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.1 se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Astfel, Colegiul reține că Andrei Șapocenco pe parcursul examinării cauzei a susținut că nu este de acord să achite lunar pensie pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX, în mărime de 1 500 de lei lunar pentru fiecare, invocând situația financiară precară, fiind de acord să achite 1/3 din salariul de 3 600 de lei, pentru ambii copii.

Or, se impune a menționa că starea materială a tatălui, în speță a pârâtului, care este obligat să-și întrețină copiii minori, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea a copilului, necesară pentru o dezvoltare normală a acestuia. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în orice caz, instanța ține cont în primul rând de dreptul copilului de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestuia.

În acest sens, conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Art. 18 alin.(1) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statuează că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Prin prisma normelor precitate, Colegiul consideră că prima instanță corect a conchis că cuantumul pensiei de întreținere nu poate fi limitat doar la satisfacerea necesităților minime a copilului, or în toate cazurile este important de a asigura copilului condiții materiale necesare pentru o dezvoltare fizică și socială a acestuia.

În acest sens, instanța de recurs consideră afirmațiile lui Andrei Șapocenco, referitor la situația materială precară, ca fiind neîntemeiate, mai cu seamă reținând că copiii locuiesc cu reclamanta care, la rândul ei, îi asigură cu spațiul locativ și respectiv suportă toate cheltuielile în acest sens.

Prin urmare, Colegiul constată că prima instanță corect a concluzionat în sensul temeiniciei pretenției de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil, sumă care nu este una exagerată, mai mult ținând cont de toate cheltuielile financiare necesare pentru întreținerea unui copil minor, încasarea pensiei de întreținere într-o sumă mai mică va leza substanțial interesele copiilor minori, ori în orice situația drepturile copilului prevalează (art. 3, alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului).

Referitor la încasarea pensiei de întreținere a soției, Colegiul reține că conform art. 83, lit. b) Codul familiei, dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are fostul soț, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia.

Prin prisma normei precitate, instanța de recurs consideră întemeiate concluziile primei instanțe de încasare a pensiei de întreținere a soției până la vârsta de 3 ani a copilului minor, apreciind ca nejustificat argumentul recurentului precum că această cerință este neîntemeiată, în cazul în care acesta în virtutea legii datorează întreținere soției în perioada în care aceasta îngrijește de copilul comun.

În aceste împrejurări, Colegiul conchide că rezultând din specificul acțiunii, prima instanță, corect a aplica legea materială ce guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces.

Reieșind din cele relatate, Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel privind respingerea cerinței de încasare a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copilul minor, precum și neîntemeiate argumentele lui Andrei Șapocenco, în cazul în care Marina Șapocenco are la întreținere doi copii minori, inclusiv unul până la vârsta de 3 ani.

În conexiunea celor enunțate, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite în acest sens, pe când prima instanță corect a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii.

Din considerentele relatate supra și rezultând din faptul că aspectele cauzei au fost constatate de către instanța de apel și prima instanță, verificarea suplimentară a unor dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Andrei Șapocenco, a admite recursul declarat de Marina Șapocenco cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Andrei Șapocenco, reprezentat de avocatul Sergiu Barbăneagră.

Se admite recursul declarat de Marina Șapocenco, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă.

Se casează integral decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Șapocenco

împotriva lui Andrei Șapocenco cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copilul comun.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Galina Stratulat